

vendigt at bruge saadanne fremmede Ord. Annum betyder aarlig Indtægt eller Understøttelse, og naar man oven i Købet føjer Ordet „aarligt“ til, viser det kun paa en pudsig Maade, hvor fremmed Ordet er, og at man slet ikke forstaar dets Betydning.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, de bør gemmes til Udvalgsforhandlingen. Jeg vil kun gøre en Bemærkning med Hensyn til en Bestemmelse i § 1, som ikke forekommer mig rigtig klar. Man forbyder der at udbyde til Salg Varer, paa hvilke der er anbragt Betegnelser, som ere egnede til at bibringe Køberne den Anskuelse, at samtlige de i Forretningen førte forskellige Varesorter hidrøre fra samme Frembringelsessted (eller Land) eller have samme Tilvirkningsmaade, uagtet dette kun delvis er Tilfældet. Det fremgaar af en Bemærkning i Betænkningen, at man derved har tænkt sig at værne dansk Arbejde, men det er tvivlsomt, om Bestemmelsen er hensigtsmæssig. Hvis den Betegnelse, der er Tale om, indbefatter Ordet „Firma“, betyder det, at et Firma, der f. Eks. hedder Dansk Cigaretfabrik, ikke maa have andet end danske Frembringelser i sin Butik, og det var dog vist neppe nogen Begunstigelse for dansk Arbejde. Naar man siger Cigaretfabrik med en eller anden Tilføjelse, kan man have udenlandske Varer i sin Butik, kun naar man bruger Tillægsordet „dansk“ til Firmaet, er man afskaaren derfra. Hvis Firmanavnet ikke er indbefattet under andet Stykke, har man tilstrækkeligt Værn mod Misbrug i det foregaaende Stykke i § 1 angaaende urigtig Angivelse med Hensyn til Varens Frembringelsessted. Jeg fremhæver kun dette uden at ville komme ind paa Kritik af Enkeltheder i øvrigt.

Det foreliggende Lovforslag er kommet til at indeholde en Række Bestemmelser, som ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag, deriblandt Bestemmelserne i §§ 5, 6 og 8 angaaende Auktionssalg. Jeg hilser disse Bestemmelser med stor Tilfredshed. De have været i høj Grad ønskede af handlende, haandværks- og industridrivende, der gentagne Gange have fremsat Ønsker om Revision af Bestemmelsen om frivillige Auktioner. Bestemmelsen i § 5 forbyder, at der under Auktionssalg af Varer, der hidrøre fra Konkurs-, Akkord- og Dødsboer eller Forretningsophævelser, puttes Varer ind, som have en anden Oprindelse. Desuden skal en fuldstændig Varefortegnelse, udstedt

paa Tro og Love, afgives til Eftersyn af Politivrigheden og forskellige Organisationer. Denne Bestemmelse er rettet mod Auktionshumbugen. Hvis Forslaget skulde undergaa Omdannelser i Folketinget, haaber jeg, at ikke de Bestemmelser ville forsvinde deraf. I det hele haaber jeg, hvis Lovforslaget skal undergaa Omdannelser, de ikke maa blive alt for omfattende. Trods enkelte stærke Udtryk, den ærede Ordfører for Regeringspartiet brugte, forekommer det mig, at nogen absolut Modstand mod Forslaget i den Form, hvori det her foreligger, anmeldte han dog ikke paa sit Partis Vegne, saa jeg haaber, det maa lykkes at naa til en eller anden Overenskomst om det. Selvfølgelig vil jeg, hvis man lægger megen Vægt paa det, ikke for mit Vedkommende og heller ikke paa min Gruppes Vegne holde paa, at Navnet skal være eller ligne det, det havde, da det blev fremsat her i Folketinget. Det er et underordnet Spørgsmaal, som vi altid ville kunne enes om.

Jeg skal kun tilføje et Par Bemærkninger om Nødvendigheden af i det hele at have en Lov af denne Slags. Der er selvfølgelig ogsaa i de paagældende Erhverv, særlig i Handelsstanden, nogle, der ere Modstandere af en saadan Lov og tænke omtrent som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at man helst skulde være fri for, hvad man kunde kalde unødvendigt Politindgreb, og som ræsonnere som saa: Vi ere alle ærlige Folk, hvorfor skal der saa sættes et Stempel paa os ved, at der udstedes en Lov om illoyal Konkurrence? Det er et Ræsonnement, man ofte hører, men et Ræsonnement, som er ganske skævt, idet det vil føre til den Konsekvens, at man afskaffede al Lovgivning, thi selvfølgelig vilde det saa ogsaa være ærekrænkende for os, som sidde her i dette Ting, og for vore Medborgere udenfor, at man giver Love mod Tyveri og andre fæle Ting. Men man kan ikke ræsonnere paa den angivne Maade. De Love, man giver, skulle ramme dem, der ikke følge hæderlige Veje; mod dem trænger Samfundet til Værn, og det kan ikke betragtes som et Angreb paa den hæderlige Del af Samfundet, at saadanne Værn indføres. Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Sigvald Olsen), anstillede en Sammenligning mellem, hvad der her tilsigtes, og det, Arbejderne gøre ved deres Organisationer overfor Skruebrækkeri. Jeg skal af Hensyn til den ærede Formands Bemærkninger undgaa at komme mere ind